

Energiunionen.

Høringsuttalelse fra Nei Til EU i Sør-Trøndelag

EU bruker sjøl betegnelsen den femte frihet om Energiunionen, energi skal flyte like fritt i det indre marked som varer, kapital, tjenester og arbeidskraft. En egen visepresident skal utforme unionen. Sett fra Norges synspunkt er det spesielt to av mandatets punkter som får betydning, at EU skal benytte sin samlede forhandlingsstyrke overfor produsenter og at det skal sikres tilstrekkelig infrastruktur over landegrensene med felles regler for flyten over denne infrastrukturen.

Tidligere har EØS-avtalen gjennom gassmarkedsdirektivet nektet Norge å bruke sin forhandlingsstyrke. Norge måtte oppløse det felles forhandlingsutvalg for alle operatører på norsk sokkel som pååtrådte samlet overfor kundene. Dette er det direktivet som Norge har tapt mest penger, det ble den gangen anslått til ti milliarder årlig. EU begrunnet dette med at det var konkurransevridende. Når de nå vil opptre samlet motsatt vei så gjelder ikke samme regler for EU som for Norge. Her har Norge protestert, foreløpig er det de enkelte land og ikke EU som forhandler. Men det er fortsatt målet for Energiunionen og en trussel mot Norge. EU vil starte med å kreve innsyn i avtaler som inngås både mellom land og mellom selskap. Det kan også påvirke pris.

EU vil gjennomføre friere flyt av strøm over landegrensene. Målet er at det over grensene skal være nett på minst 10 % av total produksjon innen 2020 og minst 15% innen 2030. I sitt brev til EU skryter Erna Solberg av at Norge allerede har utenlandslinjer på 15 % av vår produksjon og at vi vil komme opp i 30% med de to planlagte kablene til Storbritannia og Tyskland. Englandskabelen er en av de 37 prioriterte prosjektene for å nå 10% -målet.

Siden Norge allerede har så stor overføringskapasitet er det lett å anta at planene har liten betydning. Men våre overføringslinjer er i all hovedsak til det nordiske markedet. Et marked som har overskudd på kraft i dag og vil ha et økende overskudd i årene framover. Kraftselgerne i Norge har stor interesse av å knytte det nordisk lavprismarkedet til EUs høyprismarked. Industri og forbrukere i Norge har motsatt interesse.

Til nå har ikke EU skaffet seg myndighet til å påby utenlandskabler. De 10 % skal oppnås med politisk press og felles finansiering. Det direkte inngrep er foreløpig at i løpet av våren 2015 skal alle land ha forpliktet seg til en behandlingstid på å gi konsesjon til utenlandskabler på maks 3,5 år. Det er en trussel mot det norske system med høringer, konsekvensutredninger og mulighet for protester og anke. Hastighet trumfer demokrati.

EU konsentrerer seg om å lage felles tekniske standarder og felles regler for strømmen over landegrensene. Dette skal skje gjennom ACER, EUs organ for

å regulere nett. Målet er at de strømmen ikke skal være bundet opp i avtaler, men flyte fritt fra lavere pris til høyere pris. Slik vil vi gå mot en felles europeisk kraftpris. Dette vil også påvirke det norske systemet med høy elavgift for vanlige forbrukere og lav for industri. Danske kan kjøpe strøm fra Norge til en lavere pris enn norske, siden Danmark har en lavere elavgift. I praksis vil vi få en felles beskatning av strøm. Elavgift er en viktig del av norsk miljø og industripolitikk. Med lave strømpriser kan elavgift økes for å unngå sløsing med strøm og differensieres slik at kraftkrevende industri ikke mister sin konkurransekraft. I tillegg vil Norge ha en høyere nettleie siden dette er et dyrt land å bygge ut nett i. Det blir ikke bedre av at den gigantiske motorveien for kraft som skal lede fram til utgangspunktet for utenlandskablene, skal betales ved økning i nettleia.

ACER er et nytt eksempel på at overføring av suverenitet til EU skjer i små steg, der hvert steg virker lite, mens summen etter vår mening strir mot grunnloven. Til nå har ACER fungert gjennom anbefalinger til EU og nasjonale nettselskap. Men ACER har myndighet til å fatte bindende enkeltvedtak. Men det mest alvorlige er når ACER utformer kjørereglene for nett over landegrensene og disse blir bindende gjennom oppfinnelsen comitology procedure. Da vedtas dette i en komite. Parlamentet har 3 måneder på seg til å protestere, ellers gjør kommisjonen vedtaket bindende. Av alle udemokratiske beslutningsprosesser tilhører comitology eliten.

Er utenlandskablene først bygd vil prinsippene i EØS-avtalen gjelde. Da blir det bare ved en strømkriser mulig å regulere strømmen. Vi får et felles marked for elektrisitet, felles europeisk strømpris. Norsk industri mister sitt viktigste konkurransefortrinn. I vårt kalde land der oppvarming er bygd på elektrisitet, vil en økning av strømpris til EU-nivå rammes spesielt.

Nei Til EU i Sør-Trøndelag.

1. Støtter protesten mot felles eller koordinert innkjøp av gass fra EU. Dersom dette skjer må Norge gjenopprette koordinert salg.
2. Mener det må være opp til hvert enkelt land å begrense flyt over landegrensene. Norge er spesielt avhengig av dette med en industri der langsiktige kraftkontrakter til konkurransedyktig pris er avgjørende for en stor del av vår industri. I tillegg har vi oppvarming bygd på elektrisitet og en europeisk strømpris vil ramme spesielt hardt.
3. Godtar ikke at EU skal begrense det norske demokratiet ved konsesjoner ved å begrense tida fra forslag til beslutning til maksimalt 3,5 år.
4. advarer mot at energi kan bli underlagt EU og at beslutningsmyndighet gis til ACER. Det er helt uakseptabelt for energinasjonen Norge.

Nei til EU i Sør-Trøndelag

Arner Byrkjeflot, fylkessekretær.